

Del 3:

MED MISS MY JORDEN RUNT –

Fortsättningen på den spännande berättelsen om en jordenruntsegling av Åke Somnell, Kungsängen.

Tyvänn hinner inte kaffet bli klart innan det smäller till. En våldsamt by slungar Miss My åt sidan och vi kan bara sitta och hålla i oss. Jag lossar på stor och fock, Birgit närmast ligger över rorkulten och håller ner den i lä och får upp fören till cirka 45° mot vinden. Vattnet är uppe vid sittbrunnskanten ett par gånger med slår aldrig in i sittbrunnen. Storen fladdrar våldsamt – det smäller som pistolskott och efter några minuter börjar en del sömmar att ge sig. Det är sömmar i akterlikets övre del, en lång söm mitt på seglet och en trasig travarinfattning. Ser illa ut – men skadorna bör vara reparabla. Men även den nya stormfocken får stryk – skothaken lossnar och seglet fladdrar vilt. Några sömmar i dess nedre del släpper – men det är fortfarande användbart. Tala om elddop!

Jag gör ett par försök att ta mig upp på däck för att bärga seglen. Men det går över huvud taget inte att se i vindriktningen – ännu mindre att gå på däck. Över sjön ligger ett grått dis av vatten som flyger horisontellt. Ovädret varar omkring 30 minuter och sjön hinner inte ens bli gropig – alla vågkammar blåser av. Vi håller oss lugna nere i sittbrunnen hela tiden – Birgit är fantastiskt samlad och rådig och håller ett stadigt tag i rorkulten och därmed båten i bra läge. Vi bedömer att vindstyrkan varit uppe i 30 m/s – alltså orkanstyrka.

Efter frontpassagen lugnar det ner sig till kulingstyrka och en krabb motsjö byggs upp. Vi kan ju inte segla, så vi bestämmer oss för att gå in till Vlissingen. Vår förhoppning är att vara framme vid midnatt. Men vi rör oss med max 2 knop, så det drar ut på tiden. Vi går först in i fiskehamnen, men svall och tidvatten gör det omöjligt att lägga till. Av en lots får vi rådet att fortsätta längre in i hamnområdet, där det skall gå att slussa upp till en marina. Så vi går dit – eller rättare sagt avsåg gå dit. Vi missar inloppet till slussen i mörkret – men ser ljus längre fram. Det är ett industriområde och vi velar omkring i bassängen en stund innan vi via "Flushing Locks" på VHF kanal 22 blir hänvisade till hamnkontrollen på kanal 09. Vi identifieras på deras radar genom att göra en sväng och blir effektivt ledda in till slussen. Slussvakten väntar på oss när vi svänger in – glad och vänlig trots den sena timmen. Klockan 03.45 är vi uppslussade och vakten vinkar vänligt då vi styr mot den lilla

yachthamnen i närheten. Vi somnar utan sömnpiller!

Så kommer åter en dag med "reorganisation". Solen skiner från en helblå himmel, även om det är en smula svalt i vinden. Vi inspekterar skadorna på seglen – inte så farligt och utan tvekan reparabelt. Hamnkaptenen visar oss till ett segelmakeri runt hörnet – ibland har vi tur också. Seglen skall fixas inom ett par dagar. Men det finns annat att göra – Birgit tar genast itu med att tvätta och torka alla blöta kläder. Jag konstaterar att det inte kommit in någon mängd vatten att tala om i båten.

Vid närmare eftertanke borde vi ju inte ha lämnat Scheweningen igår – men å andra sidan blev det sju resor värre vindstyrka än vad som förutspåddes. Vi har inte behövt oroa oss för sådant tidigare. Trots åskstormen var det ändå de många timmarnas stampande mot sjön som var det jobbigaste. Som tur var hade vi lite medström de kritiska timmarna. Vi tittar till vår pålitliga "Yanne", som tuffade och gick när det behövdes. Han fick soppa den här gången!

Ett högtryck aviseras över Frankrike – kanske det orkar sig hit upp så vi får mjuka upp våra stela lemmar. Vi avser starta med gång utmed kusten så fort seglen är klara. Här finns flera alternativ att gå in till om så behövs: Zeebrugge, Ostende, Nieuwpoort, Dunkerque, Calais...

Så är det lördagen den 17 augusti – och seglen är klara. Ett bra jobb, som i svenska kronor kostar 280:-. Vi slussar ut på eftermiddagen tillsammans med en hel hop andra seglare och går ut med tidvattnet. Motvind som vanligt, så det blir mest motorsegling till Nieuwpoort, som vi når mitt i natten.

Vi får några timmars sömn och så vidare tidigt. Nu är vi beslutna att nå Dover. Tvärs Calais svänger vi upp mot Dover – 25 sjömil kvar. En stund senare

lyssnar jag på BBC, som förutspår måttlig vind (3 – 4 B) från sydväst – och vi bestämmer oss för en

nattkörare direkt till Brighton. Men så kommer PCH i Holland en timme senare och påstår att det är syd till sydväst 4 – 6 B som gäller! Den där 6:an tillsammans med SW får oss att ändra igen och vi lägger åter kursen mot Dover. Vinden fortsätter dock att vara svag och ute i Kanalen är det ganska disigt. Eftersom pejlen är trasig tar jag pejling från en VHF-fyr vid Calais, som sänder på kanal 88. Det är bara att räkna blippar – och så har man bäringen. Enkelt och funkar riktigt bra. Så småningom dyker Dovers vita klippor upp och vi hinner fram före mörkret. Något som i varje fall Birgit är tacksam för – hon gillar ju inte främmande hamnar i mörker...

Jag ropar upp "Dover Port Control" på kanal 74 och får tillstånd att gå in sedan vi släppt förbi en svävare. "Hamnpatrullen" möter och anvisar ankringsplats – inga formaliteter så här långt. Men äntligen är vi i England – även om vi är lite besvikna över att vi inte kommit längre, när vi liksom var på väg tidigare idag. Vi har en hel del att ordna här i England. Framst är det elektroniken som tagit stryk (amatörradion fungerar dock fint nu).

Augusti är snart tillända – och vid den tidpunkten bör man ha passerat – eller i varje fall kommit ut på Biscaya.

Vi går till kojs och rullas till sömns på Dovers redd.

Etapp 3: Lissabon- Kanarieöarna

Lissabon – Madeira

Det är onsdagen den 18 september. Det ljusnar sent – men vi vaknar tidigt. Det är dags att lämna trevliga Lissabon – och vi vill ha medskjuts av tidvattnet i Rio Tejo ut till Atlanten. Vi avser gå till Porto Santo – en liten spansk ö strax norr om Madeira, som ligger på cirka 500 sjömil avstånd. Det är praktiskt taget vindstilla när vi med motor styr ut på kurs 237°.

Vid 17-tiden hör vi att motorn sackar. En koll visar att en kylvattenslang läcker. Det är ju lätt avhjälpt – men något annat är fel för motorn orkar fortfarande inte dra ordentligt. Har propellern lossnat måne?

Jag dyker i och upptäcker att en repstump sitter lindad runt propellern – märkligt så här ute på Atlanten. Gummibåten sjösätts och det hela är ganska lätt avhjälpt. Men vi har ju tur att vädret är så lugnt och att det är ljus!

Det blir lite vind från och till under natten, men fortsatt mest motorgång. Fortfarande är natten ganska sval, så Helly-Hansen-ställen kommer fram

för nattpassen. "Styrman Karlsson" - vår autopilot - krånglar, så vi måste handstyra, vilket är långtråkigt. Först på fredag förmiddag kommer en svag nordvästvind, som innebär lätt segling med genua ett och stor. Men Azoriska högtrycket lägger snart locket på – och det blir åter lugnt och motorgång. Nå – inte så lugnt precis med envist motorbuller!

Nu når inte radiofyrarna ut till oss, så sextanten har kommit fram och vi börjar ta solhöjder. Det har ju inte behövts hittills på resan, men verkar fungera bra. Det blir några extra höjder på solen och även på stjärnor för övnings skull.

Lördag morgon hälsas vi av ett stort gäng glada delfiner – det är flera grupper om 10 - 15 stycken!

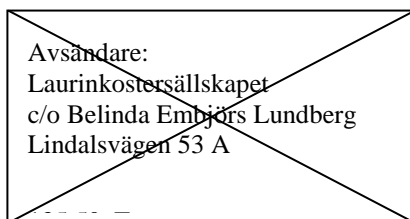

Delfiner på Atlanten

Vi ser dem på långt avstånd komma skuttande – alla med direkt kurs mot oss. Det är troligen ett hundratal allt som allt. Så följer stor show under cirka 20 minuter – en del simmar alldeles framför och vid sidan om fören. Så byter de plats och simmar ut åt sidan eller lite längre ut och har hoppuppvisning. Vi blir glada av påhälsningen och vi tror att de har lika trevligt som vi!!

Vi kan urskilja till utseendet olika individer – några har en strimma på fenan och många har olika märken, ränder och kanske ärr på kroppen. De ligger ofta på sidan och kikar upp mot oss när de simmar förbi. Jag försöker ta några bilder men det är nog svårt att få till något som ger rättvisa åt situationen – det fina är ju helhetsbilden när de hoppar omkring på olika ställen. Så ger troligen ledaren en signal – alla sticker plötsligt av mot nordost. Fortfarande glatt skuttande.

Jag räknar på om soppan skall räcka till Porto Santo – det är fortfarande mest motor som gäller. Jo – det skall inte vara några problem om vi kör "distans-ekonomiskt", vilket ger 4,5 knops fart genom det mestadels lugna vattnet. Vi ser en och annan båt härute – men inga seglare. Vi blir lite "dävna" av motordunket, så natten till söndag beslutar vi oss för att låta "Yanne" få vila och vi går till kojs – vaggade av en stilla atlantdyning. Skönt!

Vi kollar dock läget ett par gånger under natten – och när vi tittar ut på morgonen ligger vi och driver omgivna av en massa fiskebåtar. De verkar inte störda av oss – vi startar, vinkar åt dem och fortsätter den avbrutna färden.

På måndagen försöker vi oss på att segla en stund – men det blir inte mycket av´et. Vi bestämmer vår middagsposition till N 33° 55´ /W 15° 20´. Detta innebär en dygnsdistans av 100 sjömil. Jag kör amatörradio på eftermiddagen – verkligt fina konditioner – och många ”kompisar” är med och snackar. Förutom Lennart, bland andra, Pelle Ståhl (SM5BM) i Sollentuna, Hans (SM5KI) i ”Stockholms skärgård” och Sture på F16 i Uppsala. Hälsningar utbyts korsan och tvärsan.

Medan jag sitter vid radion skriver Birgit brev till mamma Alice. Finvädret gör att vi är ganska utvilade trots de tråkiga nattpassen. Det blir mörkt fort – och länge. Förmiddagen lysas nu upp något av en halvmåne – sedan blir det nästan svart. Stjärnhimlen ger ju ett svagt ljus – men det känns ändå underligt att åka fram över ett hav som man inte ser - men känner i form av de långa dyningarna. Man får känslan av att sväva i en luftballong.

Framåt morgonen ser Birgit en båt borta i öster. Det visar sig emellertid vara Venus, som stiger upp ur havet - stor och dräktig och förebådande solens snara ankomst. Vi närmar oss Porto Santo – fyren Ilhéu de Cima [Fl (3) 15 s 29M] på en liten ö utanför Porto Santo som leder oss rätt. Vi ankrar utanför Vila de Porto Santo tisdag 24 september klockan 08.00 – vid sidan av Blue Lady, som givetvis är här före oss. Loggen visar 487,7 sjömil från Lissabon, så de beräknade 500 stämmer ganska bra. Vi tänker stanna enbart till imorgon, och sandstranden innanför verkar jämn och fin, så vi letar inte ens efter någon marina.

Vi jollar in till stranden för att få ett mål mat på hamnrestaurangen. Lars och Claes hänger med i sin lillbåt, men när de skall kliva iland slås de omkull av en våg som bryter in. Vi kör ut dem med vår snurrebåt för klädbyte. När vi sedan skall landstiga igen råkar vi ut för samma öde. Genomvåta, och ut igen för klädbyte. Nytt försök – och vi lyckas!!

Äntligen får vi oss till livs en god middag – till det överkomliga priset motsvarande SEK 45.

Porto Santo är en mäktig vulkanö med ett flertal toppar – den högsta 515 meter. Den verkar vara populärt semester mål för välbärgade portugiser. Vi provianterar lite – framför allt diesel till rekordpriset 1.20 SEK/liter.

Den spännande fortsättningen följer i nr 88!

Till salu

Sarang, Laurinkoster L32 mk 1 med divinycell distansmaterial, ketchriggad med kort ruff.

Löa 9,81 m
Bmax 2,88 m
Djup 1,6 m
Depl 6,2 ton

Byggt 1972 i Blekinge. Volvo Penta D1-20 ny 2009. Stående rigg och vantskruvar från 2005. Storsegel och mesan 2007. Självslående foc och innerfoc 2011. Klyvare 2002 samt äldre spinnaker. Garmin plotter samt handhållen gps. VHF med DCS och Navtex. Logg, ekolod, autopilot ST4000+. Origo spritkök, tryckvatten. Septiktank 45 l med däckstömning. Reflex dieselmotor med vattenburen värme. Jolle i glasfiber som passar på rufftak. Brucekopia 15 kg med 60 m kätting, manuellt ankarspel, 16 kg CQR samt 7,5 kg Bruce. Sprayhood. Härlig havs-, kust- och skärgårdskryssare. 190 000 SEK.

Lasse Bergman 070-590 4423,
lars.h.bergman@gmail.com